

Билъ е прѣдставитель въ Първото Велико Народно Събрание и слѣдъ прокламираніето на Княза Александра, той билъ натоваренъ да състави първото българско Министерство, но Балабановъ взелъ само портфейла на Вънкашното Министерство. Слѣдъ паданіето на първото Министерство, той билъ назначенъ за български агентъ въ Цариградъ, а слѣдъ това билъ повиканъ за въ Държавния Съвѣтъ. Слѣдъ прѣвратъ на 1881 година Балабановъ се отцѣпилъ отъ консервативната партия и се присъединилъ на пълно къмъ либералната. По настоящемъ Балабановъ е професоръ въ Висшето Училище. Той е зималъ участие въ много вѣстници и списания прѣди и слѣдъ освобождението, които ний нѣмаме възможность да изброимъ. Балабановъ е написалъ и прѣвелъ: *Les turcs en Bulgarie*, Paris, 1869; *Скжперникътъ* отъ Молиера, прѣводъ, Цариградъ, 1874 година; *Дяволското Блато* отъ Жоржъ Зандъ, прѣводъ, Цариградъ, 1874 година; *Изложение ученіето на Всееобщата Православна Църква* и пр. отъ Б. Гете, прѣводъ, Цариградъ, 1873 година; *La Bulgarie* (заедно съ Д. Цанковъ) *Londres*, 1876 година; *Домашни забавления или нѣсни дѣтински и разни други*, София 1884 година. Подъ псевдонима *Димитриевъ* въ „Периодическо Списание“ мисль пише Балабановъ.

„Като почнуваме днесъ изданіето на вѣстникътъ, ний считамъ най-първо за свой дългъ публично да изразимъ дълбокотъ си признателность къмъ Царското Правителство за благосклонностьтъ съ коѣто прие и изпълни просбѣтъ ни за основаніето му. Длъжноститѣ, които ни налага това предпріятіе, както отъ къмъ високото Царско Правителство, така и отъ къмъ бжджщитѣ ни читатели, не сѣ маловажны. Ний не ласкаемъ и не лъжимъ сами себе си. Ний напълно съзнаваме важностьтъ на дѣлото, което предприемамы съ твърдъ воля да работимъ честно и неуморимо за законнѣтъ му сполукъ. Онова, което ны най-много насърдчва, е пакъ пълното съзнаніе на самѣтъ ни длъжности. Тяжестъта на тѣя длъжности бива по-лека, когато човекъ е съвършенно проникнатъ отъ тѣхъ, и изпълненіето имъ ся представя като по-лесно, когато човекъ ги цѣни справѣдливо и безкорыстно.